

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **T. M. A. H. E. A.**, zastoupen: Mgr. Umar Switat, advokát se sídlem Praha 4, Kloknerova 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2006, č. j. OAM-1098/LE-05-07-2006, o námitce podjatosti vůči soudkyním Krajského soudu v Praze JUDr. Olze Stránské, JUDr. Věře Šimůnkové, JUDr. Dalile Marečkové a JUDr. Evě Havlové,

t a k t o:

Soudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Olga Stránská, JUDr. Věra Šimůnková, JUDr. Dalila Marečková a JUDr. Eva Havlová **nejsou vyloučeny** z projednávání a rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 9. 2006, č. j. OAM-1098/LE-05-07-2006, vedené pod sp.zn. 46 Az 86/2006.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou ze dne 18. 9. 2006 se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu).

Podáním podaným dne 26. 10. 2006 a doplněným dne 14. 11. 2006 žalobce uplatnil námitku podjatosti vůči Krajskému soudu v Praze. Domnívá se, že se soud, resp. soudkyně snaží jeho žalobu zamítnout před uplynutím 45 denní lhůty ode dne podání žaloby a tak mu znemožnit doplnit důkazy, jejichž opatření je časově náročné. Žalobce tuto informaci získal od osoby, kterou nemůže jmenovat.

Ve svém vyjádření k podané námitce soudkyně JUDr. Olga Stránská, která ve věci rozhoduje, i ostatní soudkyně JUDr. Věra Šimůnková, JUDr. Dalila Marečková a JUDr. Eva Havlová, které by mohly ve věci rozhodovat, uvedly, že se necítí být podjaté, neboť nemají poměr k účastníkům, k žalobcovu zástupci a ani k věci samé.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených

v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávání věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou a žalobce je ani nenamítal. Žalobce však netvrdí ani důvody uvedené ve větě druhé citovaného ustanovení.

Lze tedy uzavřít s tím, že žalobce neuvádí žádný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudkyň rozhodnout, naopak žalobcovo ničím nepodložené tvrzení lze spíše považovat za *důvod spočívající v postupu soudce v řízení o projednávání věci*, který zákon jako okolnost pro vyloučení soudců výslovně zapovídá (§ 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.). Námitka podjatosti vznesená žalobcem je tedy nedůvodná.

Z výše uvedeného pak Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu